

tilsigter ikke i øvrigt at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen.

Eftersom muligheden for at meddele »gældssanering i gældssanering«, jf. ovenfor i pkt. 4.9.1, hidtil har været anvendt i tilfælde, hvor skyldnerens ændrede økonomiske forhold er af en sådan varig karakter, at skyldneren ikke vil blive i stand til at betale dividenden, og hvor en genoptagelse af sagen vil være formålsløs som følge af, at skifteretten i dag ikke har mulighed for at lade den resterende gæld nedsætte eller bortfalde, vil området for »gældssanering i gældssanering« efter Konkursrådets forslag være meget begrænset. Det vil dog fortsat kunne forekomme, at en skyldner vil kunne meddeles gældssanering på ny, inden afdragene efter den første kendelse om gældssanering er betalt, ligesom »gældssanering i gældssanering« for at ligestille alle kreditorer også bør overvejes i den situation, hvor skyldneren har pådraget sig ny gæld efter den første og misligholdte kendelse om gældssanering.

Efter Konkursrådets opfattelse er der derimod ikke grundlag for at ændre konkurslovens § 229, således at skifteretten på en fordringshavers begæring skal kunne ændre en gældssaneringskendelse med henblik på, at skyldneren skal betale en større procentdel af fordringerne. Rådet finder heller ikke, at der er grundlag for at ændre konkurslovens § 226, således at skyldneren først skulle frigøres fra sine samlede gældsforpligtelser, herunder den del af gældsforpligtelserne, der er nedskrevet ved kendelsen om gældssanering, når skyldneren har opfyldt den betalingsforpligtelse, der typisk er indeholdt i en kendelse om gældssanering.

Konkursrådet finder således, at der fortsat bør lægges afgørende vægt på, at en kendelse om gældssanering i videst mulig omfang kommer til at markere afslutningen på skifterettens medvirken ved gældssaneringen. Rådet finder således ikke grundlag for at foreslå en regel, der i praksis vil indebære, at skifteretten i alle sager om gældssanering vil skulle kontrollere, om betalingsforpligtelsen efter gældssaneringskendelsen opfyldes.

Konkursrådet finder endvidere, at der kun i de tilfælde, hvor misligholdelsen skyldes manglende betalingsvilje eller lignende forhold, der kan bebrejdes skyldneren, er et præventivt begrundet behov for at »genoplive« skyldnerens samlede gældsforpligtelser. I andre tilfælde ville denne følge af skyldnerens misligholdelse efter rådets opfattelse stå i misforhold til rimelige hensyn til både skyldneren, som på ny vil være håbløst forgældet, og til fordringshaverne, som kun sjældent ville opnå nogen mærkbar forbedring af

deres dækning ved en genoplivning af den del af gælden, der ved kendelsen blev slettet som urealistisk.

Konkursrådet finder på denne baggrund, at der ikke er grundlag for at ændre konkurslovens regler om kreditorernes sanktionsmuligheder over for den skyldner, der misligholder betalingsforpligtelsen efter en kendelse om gældssanering.

Der henvises til betænkningen side 333 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter og forslag, herunder at skifteretten bør have mulighed for at genoptage en gældssanerings sag også med henblik på at nedsætte det samlede beløb, som skyldneren skal betale til kreditorerne. Vurderingen af, hvornår det i praksis bør overvejes at nedsætte gældssaneringsdividenden i stedet for at forlænge skyldnerens afdragsperiode, må bero på en konkret vurdering af husstandens samlede situation og den enkelte sags omstændigheder i øvrigt, og Justitsministeriet finder ligesom Konkursrådet, at der ikke er grundlag for at indføre faste regler herom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17 (forslag til konkurslovens § 228, stk. 1), og bemærkningerne her til.

4.10. Gældssanering i forbindelse med konkurs

4.10.1. Baggrunden for lovforslaget

I regeringens handlingsplan for iværksættere fra januar 2003 er der med hensyn til regeringens politik på iværksætterområdet bl.a. anført, at »[d]et skal være nemmere at starte virksomhed igen. Et samfund præget af virkelyst og selvstændighed forudsætter, at det ikke kun skal være nemt at starte virksomhed, men også muligt at komme igen, hvis uheldet skulle være ude. Regeringen ønsker at gøre det lettere for en kriseram virksomhed at komme videre og undgå konkurs, og regeringen ønsker også at lempe de relativt stramme danske regler for gældssanering.«

I en baggrundsrapport til handlingsplanen er der endvidere henvist til, at en række undersøgelser peger på, at mulighederne for at starte virksomhed igen, hvis den første virksomhed mislykkedes, har indflydelse på en potentiel iværksætters vurdering af, om den pågældende vil starte en virksomhed.

Som opfølgning på regeringens handlingsplan for iværksættere blev Konkursrådet i et tillægskommissorium af 4. februar 2003 anmodet om at lægge vægt på iværksætterhensynet i forbindelse med rådets arbejde med revision af konkurslovens regler om rekonstruktion og gældssanering. Rådet blev bl.a. anmodet om at overveje en lempelse af reglerne om tvangsakkord og en ændring af gældssaneringsreglerne, så en konkurs-